

РЕШЕНИЕ

№ 3079

гр. София, 18.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **519** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение от 03.12.2019 г. по НАХД № 14248/2019 г. на Софийски районен съд (СРС), НО 5 с-в, с което е потвърдено решение № 556-ЕП/18.07.2019г., издадено от Централната избирателна комисия /ЦИК/, с което на касатора на основание чл. 484, ал. 1 от Избирателния кодекс /ИК/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000лв. за нарушение на чл. 180, ал. 1 от ИК.

В касационната жалба се твърди, че решението е необосновано, постановено в противоречие на материалния и процесуалния закон. Посочва се, че в мотивите на обжалваното решение не са обсъдени повечето от изложените аргументи, като липсва произнасяне относно проведената административнонаказателна процедура в нарушение на чл. 51, ал. 2 от ЗАНН. Сочи се, че актосъставителят и свидетелите по съставяне на акта последствие участват в разглеждането на административнонаказателната преписка в качеството на членове на ЦИК, като гласуват при вземането на решение за налагането на санкция, което нарушава императивната забрана на чл. 51 от ЗАНН. Изложено е становище, че е недопустимо едно лице да участва като свидетел в различни фази от

административнонаказателното производство. Твърди се, че е допуснато нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, като АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя без да е отправена покана за явяване. Според касатора е налице нарушение и на чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН, тъй като решението на ЦИК не съдържа квалификация на твърдяното нарушение. Твърди се, че между [фирма] и ПП „ВМРО-БНД” няма сключен договор за реклама в радио „Б. он ер”, поради което не е възникнало задължението по чл. 180 от ИК, въпросният рекламен материал е излъчен поради грешка в ефира на радиото, тъй като част от съдържанието, което се излъчва в ефира на двете медии е идентично. Твърди се, че СРС дословно е преписал писмените бележки на ЦИК, без да е извършен анализ или съпоставка на представените контрааргументи на другата страна в процеса, което според касатора представлява съществено нарушение на процесуалните правила и е ограничило правото му на защита. В допълнение се сочи, че в обжалваното решение на цяла страница са изложени мотиви за присъждане/неприсъждане на разноски без подобно искане да е заявено от страните, както и се анализират искания и аргументи, които не касаят настоящото дело. Оспорени са изводите на съда, че процесното нарушение не може да се определи като маловажно, като в атакуваното решение на ЦИК липсва реално произнасяне по възражението за маловажност в нарушение на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. Иска се от съда да отмени обжалвания съдебен акт и вместо него да постанови друг, с който да отмени решението на ЦИК. Подробни аргументи са изложени в представена по делото писмена защита и се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Ответникът, чрез процесуален представител – А. А., оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Подробни съображения развива в представени по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество е основателна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд е възприел следната фактическа обстановка:

Административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на извършено административно нарушение, издаден от председателя на Централната изборителна комисия. В обстоятелствената част на Акт № 9-ЕП от 10 май 2019 г. е посочено, че е съставен в изпълнение на Решение № 276-ЕП от 9 май 2019 г. на ЦИК, против [фирма], затова че на 30 април 2019 г., в 8:54 часа, в програма Радио „България он ер“ / В. ОН А. е излъчена платена форма па предизборна агитация на ПП „ВМРО - БНД“, без да е публикувана на интернет страницата на доставчика [фирма] информация за сключен договор с ПП „ВМРО - БНД“ във връзка с публикувани предизборни материали. [фирма], като доставчик на медийни услуги, не е публикувал информация за сключен договор между дружеството и ПП „ВМРО -

БНД“, което представлява нарушение на разпоредбата на чл. 180, ал. 1 ИК. АУАН № 9-ЕП от 10 май 2019 г. е съставен на основание чл. 40, ал.2, предл. първо от ЗАНН - в отсъствие на нарушителя, като на основание чл. 44, ал. 1 ЗАНН му е дадена възможност да направи писмени възражения по него в тридневен срок от подписването му. Представителят на [фирма] е депозирал възражение до председателя на ЦИК, с което са оспорени направените в АУАН № 9-ЕП от 10 май 2019 г. констатации. Изложените във възражението доводи са намерени за неоснователни и не оборващи констатираното в акта. В тридневния срок от връчването на АУАН е постъпило възражение от [фирма] и след обсъждането му е взето Решение № 556-ЕП на 18 юли 2019 г. за налагане на дружеството, на административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева на основание чл. 484, ал. 1 ИК за нарушение на разпоредбата на чл. 180, ал. 1 ИК. Въз основа на така съставения АУАН и при идентично описание на нарушението, на 18 юли 2019 г. е издадено обжалваното решение.

Решението е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 НПК.

Въззивният съд не е установил относимите факти и не е обсъдил по отделно и в съвкупност представените по делото доказателства, вместо което изцяло е възпроизвел съдържанието на АУАН. При формиране на правните си изводи и в мотивите на решението съдът е възприел, съответно изложил съдържанието на писмените бележки, депозирани по делото от ответната страна. Липсва анализ и произнасяне по изложените от жалбоподателя (във въззивното производство) аргументи, като същевременно са изложени мотиви по отношение на въпроси, които не са поставяни от страните и не касаят предмета на спора. В тази насока основателно в жалбата се сочи, че в решението са изложени подробни мотиви за присъждане/неприсъждане на разноски, без подобно искане да е заявено от страните. СРС е анализирал искания и аргументи, които не касаят настоящото дело, но не е изложил мотиви във връзка с основните възражения на жалбоподателя. Дословното възприемане на становището на ответника и липсата на мотиви по наведените от [фирма] доводи е ограничило правото на защита на дружеството и представлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Районният съд, като съд по фактите и правото следва да установи относимите факти въз основа на събраните доказателства, както и да обоснове собствени правни изводи съобразно установените факти, като отговори и на възраженията на страните, нещо което в случая не е сторил. Касационната инстанция е ограничена в преценката си от установената от районния съд фактическа обстановка и обсъжда само правни, а не фактически въпроси поради забраната за фактически установявания съгласно чл. 220 от АПК.

По така изложените съображения обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и делото върнато за разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът следва да обсъди всички събрани доказателства, както и по своя преценка, при необходимост да събере допълнителни такива с цел правилното установяване на фактическата обстановка, въз основа на която да формира и мотивира правни изводи. СРС следва да се произнесе и по претендираните пред настоящата инстанция разноски за двете инстанции.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 03.12.2019 г., постановено по нахд № 14248/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 5 с-в.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.